

Sider ønskes, at vi snarest muligt maa opnaa en Nyordning af vort Forsvar egnet til at opfylde de i Art. 8 i Forbundspagten for Folkenes Forbund angivne Formaal, nemlig at indskrænke Rustningerne til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelse ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser. Det er, hvad der er udtalt i Art. 8 i Forbundspagten, og dette vil vi rette os efter. Og vi ser med Længsel hen imod det Tidspunkt, da vi kan faa Kendskab til og blive enige om, hvorledes vi skal opfylde de Krav, der i saa Henseende ganske selvfølgelig vil blive paalagt os som alle andre. Men Nationernes Forbund er i dette Øjeblik endnu ikke traadt i Kraft, og i dette Øjeblik kender vi intet til, hvor meget der skal og maa ydes for at blive anerkendt som Medlem af Forbundet. Derfor, og kunderfor, finder vi det betænkeligt, allerede nu at skride til Iværksættelsen af de i det fremsatte Forslag foreslaaede Foranstaltninger. Det er ogsaa bemærkelsesværdigt, at man, saa vidt mig bekendt, indtil nu intet andet Sted frivillig er skredet til lignende Beslutninger som de her omtalte. Fra norsk Side udtalte Professor Nansen, som var til Stede under de neutrale Repræsentanters Forhandlinger i Paris angaaende Folkenes Forbund, at der efter hans Formening for Norge ikke var andet at gøre end at vente og se Tiden an og i Mellemtiden, til der kommer Klarhed, i hvert Fald ikke gaa længere ned end til de Indskrænkninger, som er absolut nødvendige, og som ikke umuliggør Anvendelse af et Forsvar. I den svenske Rigsdag har Branting med Hensyn til Nationernes Forbund og Afrustning eller Indskrænkning i Militærvæsenet udtalt, at det hele gik langsommere, end han havde haabet, og „derefter maa vi rette os. Overgangstiden vil blive længere, end vi troede.“

Men, som sagt, vi indser, at Forholdene er ændrede for Landbefæstningens Vedkommende, og vi kan i givet Fald, og naar alt ligger klarere end nu, ogsaa give Tilslutning til Nedlæggelse af Landbefæstningen før 1922; men vi formaar ikke at indse, at Sagen nu pludselig har saa stor Hast. Og hertil kommer, at vi, efter de foreliggende Oplysninger, maa gaa ud fra, at der med Nedlæggelsen vil være forbundet store Udgifter.

I et Aktstykke, som er dateret den 25. August 1919, har Hærens tekniske Korps til Krigsministeriet oplyst den summariske Bekostning ved Udførelsen af en Del herhenhørende Arbejder. Det angives, at De-

montering og Indtransport af Skyts og Affutager samt de Dele af Taarnkonstruktioner, der kan fjernes, uden at der foretages Udhugninger i Betonunderlagene, vil koste i alt ca. 880 000 Kr., vel at mærke under Forudsætning af, at Fæstningsartilleriregimentet kan besørge den Del af Arbejdet, der ikke nødvendigvis kræver Tøjhusets Hjælp; skal Demonteringen foretages ved civil Arbejdskraft, maa Beløbet forøges med ca. 500 000 Kr. Dette sidste Beløb er opgjort i August; siden da er Arbejdslønningerne steget, og Udgifterne vil derfor ganske sikkert stige. Til Magasiner til Opbevaring af dette Skyts med Tilbehør paaregner Hærens tekniske Korps 4 Stykker træetages Bygninger med et Areal af 1 200 m² i hver Etage, men Korpsset er ikke i Stand til at angive Omkostningerne derved; det er givet, at de under de nuværende Forhold vil blive meget store. Desuden er det forudsat, at al Ammunitionen skal forblive i Landbefæstningens Forter og Batterier. Hertil udfordres meget store Dele af Værkerne, og disse maa, naar de rummer Ammunition, efter min Formening være bevogtede.

Det lader sig meget vanskeligt gøre at komme til noget paalideligt Skøn over Størrelsen af de Indtægter, som kan fremkomme ved Bortsalg af Arealer under Landbefæstningen. Langt det største Areal udgøres af Vest-Enceinten og Husum-Enceinten, og for dette kan ingen Beregning opstilles med blot nogen Rimelighed. For mit Vedkommende er jeg tilbøjelig til at tro, at Omkostningerne ved at sløje Volden og fylde Graven vil være saa store, at ingen vil indlade sig derpaa. Det er anslaaet, at Kristiansholms-Liniens Areal skulde kunne indbringe ca. 300 000 Kr., Lyngby- og Fortunforterne tilsammen ca. 100 000 Kr. Det er ikke just imponerende Beløb. Og dertil kommer, som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Wilmann), at Tiden ikke er egnet til at rejse Penge, end ikke for Kommunerne, til Anvendelse i saadanne Øjemed.

Den højtærede Minister udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, at der vilde spares aarlig ca. 13/4 Mill. Kr. ved Nedlæggelsen af Fæstningsartilleriregimentet. Det vil nu dog tage nogen Tid, før alle Spor af Regimentets Tilværelse er udslettet, og indtil da vil Besparelsen blive adskilligt mindre. Men jeg og mit Parti forstaar overhovedet ikke, at man paa dette Tidspunkt vil træffe Bestemmelse om Regimentets Ophævelse. Formodentlig tror man,